Dosarul nr.4r-123/2026 I instanță
Nr. PIGD 4-25124896-05-4r-04032026 Judecător Denis Guţu

Judecătoria Comrat sediul central

D E C I Z I E

21 aprilie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de Maria Cristioglo împotriva hotărârii judecătoriei Comrat sediul central din 30 ianuarie 2026, adoptată pe cauza contravenţională la contestația depusă de Maria Cristioglo împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 217741 din 12 august 2025 și a deciziei de sancționare în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional din aceeași dată,

audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor recursului,

A C O N S T A T A T:

1. **<u>În fapt:</u>**

La 12 august 2025, agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia, Vladimir Dunarean a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 217741, prin care Maria Cristioglo a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art.47^1 alin.(1) din Codul contravențional, constatându-se că, Maria Cristioglo în luna august – octombrie 2024 în satul ***** a primit mijloace bănești prin intermediul PSB Bank, care nu i se cuvin, în scopul exercitării dreptului la vot în cadrul alegerilor care au avut loc 20.10.2024.

Prin decizia agentului constatator din 12 august 2025, partea rezolutivă a procesului-verbal, cet. Mariei Cristioglo i s-a aplicat sancțiunea amenzii contravenționale în mărime de 500 unităţi convenţionale, echivalentul a 25 000 lei. (f.d.78)

La 28 august 2025, Maria Cristioglo, ne fiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI04 nr. 217741 și decizia din 12 august 2025

emise de agentul constatator Vladimir Dunarean din cadrul Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia a înregistrat contestație la Inspectoratul de poliție Comrat. (f.d.2-8)

În motivarea contestației, făptuitorul, a indicat că agentul constatator nu i-a asigurat dreptul la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile sale, dreptul de a obiecta etc; a întocmit procesul verbal cu grave erori, or la caz, nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.47[1] din Codul contravențional.

Maria Cristioglo a invocat faptul că agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal a fost întocmit eronat, iar, fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nici o acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nici o legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel, este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CEDO.

În asemenea mod, consideră că a fost sancționată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional, constituie inexistența faptului contravenției, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

De asemenea, a indicat că, procesul-verbal de contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenți constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravențional. Conform dispoziției legale menționate supra, lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenție atrage nulitatea acestuia. Sub aspectul legalității procesului-verbal, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță pentru asigurarea respectării principiilor legalității și al dreptății, stabilite expres de articolele 5 și 7 din Codul contravențional.

Astfel, a notat că, prin prisma prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional, constată că, agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică - luna, anul și ora comiterii contravenției sau perioada săvârșirii faptei. Decizia emisă la caz este afectată de aceleași omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conține lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, atunci sancțiunea aplicată riscă să fie anulată, într-o altă

ordine de idei este important de a specifica și faptul că, lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârșită contravenția reprezintă o încălcare semnificativă a cerințelor de formă ale procesului-verbal și aceste date ar fi esențiale pentru stabilirea prescripției răspunderii contravenționale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient etc.

Prin urmare, toate cele indicate, duc la încălcarea drepturilor contestatarului de a cunoaște esența învinuirii care i se aduce din partea statului, și aceste circumstanțe prin prisma sancțiunii nulității procesului-verbal cu privire la contravenție tangențiale fiind rigorile art. 445 alin. (1) din Codul contravențional, or, încălcările art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional, la caz, impun nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Mai mult, a menționat că în procesul verbal nu sunt făcute mențiuni despre utilizarea careva mijloace tehnice speciale de constatare și nici despre existența la acesta a careva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta.

Drept urmare, consideră că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. În speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse, contestatarul/contravenientul este de părere că procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la caz a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că, procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, și-a întemeiat contestaţia în baza prevederilor art. 6 CEDO, art. 20, 21, 32, 38, 40, 41 din Constituţia Republicii Moldova, art. art. 5, 7, 381, 384, 441, 443, 445, 448, 446, 454, 462 din Codul contravenţional.

Prin contestația înaintată, Maria Cristioglo a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI04 nr. 217741 din 12 august 2025 și a deciziei de sancționare, emisă de agentul constatator, încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile sale lipsește fapta contravențională stabilită la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

La 01 septembrie 2025, contestația împreună cu materialul contravențional a parvenit în judecătoria Comrat, care a fost repartizată în mod

automat-aleatoriu judecătorului prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

2. Poziţia instanţei de judecată.

Prin hotărârea judecătoriei Comrat sediul central din 30 ianuarie 2026 s-a respins contestația lui Cristioglo Maria împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI04 217741 şi a deciziei direcției de Poliție a UTA Găgăuzia din 12 august 2025, prin care ultima a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată. (f.d.90-95)

3.Solicitarea recurentului.

La 10 februarie 2026 Cristioglo Maria, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii din 30.01.2026 cu emiterea unei noi decizii prin care v-a fi admisă contestația integral. (f.d.99-104)

Recurenta nu este de acord cu hotărârea instanței, considerând-o neîntemeiată și ilegală, adoptată cu încălcarea legislației în vigoare, din următoarele considerente.

În motivarea recursului s-a invocat, că conform contestației s-a menționat, că agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nici o acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Indică că, gravitatea încălcărilor principiul individualizării pedepsei nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CtEDO.

Astfel, consideră că a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată şi pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional, constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 Cod contravențional, temeiurile de încetare a procesului contravențional.

Indică că, pentru a putea fi sancționată o faptă contravențională, se impun a fi îndeplinite două tipuri de cerințe: intrinseci, constând în încălcarea cu vinovăție a unei norme de drept, faptă care va atrage aplicarea unei sancțiuni prevăzute de lege, și extrinseci, constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective de către o persoană abilitată în acest sens - agentul constatator. În plus, agentului constatator îi incumbă obligația de a respecta o serie de forme expres prevăzute de

Codul contravențional, care au scopul de a proba dincolo de orice îndoială existența faptei, vinovăția contravenientului și legalitatea actului realizat în acest sens.

Consideră că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui de comiterea contravenției imputate.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzație în materie penală", în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea daca o acuzație constituie „acuzație în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național - potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiționar atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățeniilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

În ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menționate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți. În ordinea celor menționate, existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Menționează că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art. 425 Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, recurentul a comis fapta incriminată. în acest sens, la procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința petiționarului, sunt anexate înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.

Instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, acuzații

beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art. 375 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, consideră în speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Așa cum a fost specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că petiționarul a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit art. 47^1 alin.(l) din Codul contravențional, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadru alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

În speță s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal încheiat de către agentul constatator petentul a fost sancționat cu amendă în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia că, în perioada anului 2024, ultimul folosind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă), a pretins, a acceptat de a primi mijloace bănești pentru coruperea electorală în favoarea blocului politic „Șansa", „Pobeda” în cadrul alegerilor prezidențiale și a Referendumului din 20.10.2024.

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma “bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47^1 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare şi primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul *in dubio pro reo*.

Cu privire la plenitudinea/corectitudinea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție (nulitatea procesului verbal), recurentul atrage atenția asupra neconcordanțelor și dubiilor majore cu privire la stabilirea cu precizie a timpului săvârșirii presupusei fapte de corupere electorală, în procesul verbal consemnându-

se pe de o parte intervalul „ anul 2024 și până în prezent,” iar pe de altă parte fiind indicat prin probele anexate, extras din table Excel, agentul prezintă data şi ora concretă când au fost recepționată expediate mesajele adică date certe despre primirea de către persoană a unor SMS-uri prin intermediul unei pretinse aplicații, fiind unul foarte aproximativ și suficient de incert pentru constatarea exactă a circumstanțelor de timp a săvârșirii faptei (inclusiv în ce privește posibilitatea determinării curgerii termenului de prescripție privind tragerea la răspundere contravențională).

Or, potrivit exigențelor impuse de art.6 par.3 lit.a) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice acuzat are, mai ales, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa.

Menţionează că agentul constatator nu a indicat în cuprinsul procesului verbal cu privire la contravenție nici care sunt indicii calificativi ai faptei și care sunt consecințele juridice ale acțiunilor contravenientei. Or, potrivit prevederilor art.443 alin.(1) lit.d) și e) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, ...

Astfel, consideră că dacă o persoană contestă procesul-verbal emis în temeiul art.47[1] din Codul contravențional și nu există alte probe în afară de procesul-verbal (contestat de către contravenient), instanța trebuie să admită contestația și să anuleze sancțiunea. Altfel, se încalcă grav dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție.

În opinia instanței de judecată, faptul că persoana ar apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicație (fără a demonstra utilizarea ei pentru scopul presupus), în condițiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extrași, primiți sau folosiți), nu este suficient pentru a demonstra vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenționale.

Mai menţionează că, drept problemă majoră identificată în cazul de raport, lista de persoane invocată de agentul constatator (din care ar face parte și contravenientul) nu este, prin ea însăși, un mijloc de probă concludent. Trebuie să se dovedească de unde provine lista, cine a întocmit-o, care este sursa sa factuală, dacă a fost întocmită de o autoritate sau e doar o afirmație. De altfel, acel extras din presupusa listă la care se referă agentul constatator, nu își are demonstrată proveniența, nu este semnată nu este denumită, nu este mențiune despre faptul că ar constitui anexă a vre-unei probe (măsură de investigație, acțiune de ridicare sau cercetare la fața locului, constatare tehnico- științifică ori alt mijloc de probă) acumulată în corespundere cu prevederile art.93-94 din Codul de procedură penală

sau art.425 din Codul contravențional.

Legat de sursa informației privind acceptarea mijloacelor bănești de către contravenient, aceasta este invocată drept fiind raportul de analiză informațional criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală ***** conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal. Totuși, datele din acel raport, nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientului și nu reflectă date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identifica-o drept parte a investigației.

În fine, invocă că nu este clar din care considerente agentul constatator consideră acest raport de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală ***** conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal ca fiind probă, așa cum prevederile art.425 alin.(2) din Codul contravențional, prevede expres că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:

- procesul-verbal cu privire la contravenție,
- procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor,
- procesul-verbal de percheziție,
- procesul-verbal privind cercetarea la fața locului,
- procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod,
- explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional,
- declarațiile victimei, ale martorilor,
- înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Calificând acest raport ca și înscris pentru a-1 putea considera mijloc de probă în sensul articolului 425 din Codul contravențional, instanța de judecată atrage atenția că el nu a fost administrat în cadrul procedurii contravenționale de raport.

Pe de altă parte, consideră că el nu poate fi considerat probă nici prin prisma încheierii judecătorului de instrucție Vladislav Negru nr. 13-2236/2025 din 01.04.2025 privind autorizarea folosirii datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr. ***** în cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47^1 din Codul contravențional și mandatului corespunzător, așa acest raport de analiză informațional criminală nu constituie actul (proces verbal) prin care se consemnează măsurile speciale de investigație în corespundere cu prevederile art. 136 din Codul de procedură penală.

Mai mult, indică că raportul de analiză informațional-criminală efectuat la

07.02.2025 în cauza penală ***** conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal conține mențiunea „a se utiliza doar în cadrul cauzei penale” iar prin încheierea judecătorului V. Negru nr. 13-2236/2025 din 01.04.2025 prin care s-a autorizat utilizarea probelor obținute în cauza penală ***** pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal în cauza contravențională RAP01 433516, s-au menționat care date anume urmează a fi folosite, și anume:

- ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 22.10.2024 privind efectuarea măsurii speciale de investigație;
- încheierea și mandatul judecătorului de instrucție al judecătoriei Chișinău sediul Ciocana nr. 13-7921 /2024 din 22.10.2024;
- procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024;
- ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurilor speciale de investigație.

Atrage atenţie că raportul de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală ***** nu s-a autorizat drept folosire în cadrul altei cauze, mai exact în cea contravențională de față.

În concluzie, indică că acest înscris, precum nici pretinsa probă ce derivă din acesta - tabelul-listă cu persoana și numărul de SMS-uri primite, nu pot fi considerate drept probe admisibile administrate legal și care ar putea fi puse la baza hotărârii. În alt mod, legat de încheierea și mandatul judecătorului V.Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 invocate drept mijloace de probă de către agentul constatator, instanța de judecată atrage atenția că prin aceste acte s-a autorizat utilizarea probelor obținute în cauza penală ***** pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din codul penal în cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47^1 din Codul contravențional.

Menţionează că instanța de judecată în cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47^1 din Codul contravențional cu cauza contravențională în cadrul căreia persoana contravenientului a fost deferită justiției, cauza aflată în procedura organului de constatare al Inspectoratului de poliție vizat.

Tot astfel, susţine că instalarea unei aplicații care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a și fost folosită în acest scop. Este o prezumție, și prezumțiile nu pot ține loc dc probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declarații ele.) care, în cazul de față nu a fost prezentat de către agentul constatator. Din conținutul (textul) procesului verbal cu privire la contravenție nu este clar cum anume și în care circumstanțe el a acceptat și a primit

mijloace bănești, fiind cerute probe cu privire la acceptarea și primirea banilor în scopul amintit.

Însă agentul constatator nu le-a prezentat. Or, coruperea electorală (art.47[1] din Codul contravențional) cere o acțiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace bănești, cu scopul determinat: influențarea votului. Fără aceste elemente dovedite - nu doar presupuse - nu se poate aplica sancțiunea. În concluzie, adăugarea unei liste și a informației despre o aplicație instalată nu este suficientă pentru a stabili vinovăția contravenientului în lipsa altor probe clare și individualizate. Tot aici, este de menționat că agentul constatator nu a făcut proba - când anume a fost instalată acea aplicație în telefonul persoanei supusă răspunderii și când anume au fost recepționate mesajele respective de către contravenient sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau și mai mult-utilizate pentru confirmarea/pretinderii/acceptării /recepționării/extragerii/primirii de mijloace bănești.

Tot la acest aspect, având în vedere perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr.4 „timpul săvârșirii”, și anume 11 septembrie - prezent, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condițiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au epuizat în anul 2024.

Atribuirea persoanei contravenientului unei anumite liste de beneficiari, este făcută în mod unilateral de către un pretins reprezentant al organelor judiciare, tară prezentarea de argumente pe baza cărora s-a reieșit în modul dat. Totodată, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicația dată, nu există date bancare financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau și mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicații. Nu există nici date cu privire la constatarea în telefonul contravenientului a pretinsei aplicații PSB instalate în scopul invocat de agentul statului.

În virtutea principiului respectării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art.6 par.3 CEDO, sub aspectul legalității incriminării, acuzația formulată să conțină și datele referitor la persoana/entitatea care a transmis mijloacele bănești către făptuitor precum și scopul (comportamentul electoral anume) pentru care acestea au fost transmise sau de altă parte - pretinse, acceptate sau primite de către făptuitor și nu doar la general, așa cum este expus în procesul verbal cu privire la contravenție - pentru exercitarea unui drept electoral.

Menţionează că în lipsa unor dovezi directe și concludente, procesul verbal nu întrunește condițiile de legalitate și temeinicie factuală pentru sancționare a persoanei, el neputând fi susținut doar prin suspiciuni sau afirmații neprobate.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art.425 alin.(4) din Codul

contravențional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu arc o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

În acest context, consideră că agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petentului.

S-a reținut că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată, deoarece în cadrul ședinței de judecata agentul constatator n-a prezentat careva probe în vederea primirii şi/sau transferul sumelor bănești în baza aplicației descrise, precum şi lipsa unor informații din conturile bancare prin care a-r realiza latura subiectiva a contravenției.

Respectiv, s-a constatat că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, petentul a comis fapta respectivă, a pretins, a acceptat și primit careva bunuri şi/sau mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicației „PSB”, faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Consideră că în lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) și în mod voalat, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăția persoanei, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Față de cele precizate, reţine că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. Iar, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art.375 alin.(3) din Codul contravențional și, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare *ex proprius sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

În condițiile enunțate, consideră că nu este demonstrat că în acțiunile

petentului este întrunită fapta contravenției stabilită de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional. S-a reținut că potrivit prevederilor art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției.

Potrivit art.461 alin.(1) CC, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Recurenta consideră că instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet şi obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit prevederilor art.458 alin.(l) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei: c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării Și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Mai consideră că instanța de fond a examinat cauza contravențională fără a ţine cont de toate circumstanțele cauzei, or, instanța de judecată a examinat cauza superficial și unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

Își întemeiază recursul pe prevederile art. 465 alin. (1), art. 467, art. 473 alin. (1) lit.c) Cod contravențional al RM.

4. Termenul de declarare a recursului.

Potrivit prevederilor art. 467 alin. (1) Cod contravenţional, hotărârea judecătorească contravenţională poate fi atacată cu recurs de către contravenient, agentul constatator, victimă, procuror, după caz.

Conform prevederilor art. 468 alin. (1) din Codul contravenţional, recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1).

Din materialele cauzei, Completul de judecată constată, că hotărârea judecătoriei Comrat sediul central a fost pronunțată la data de 30 ianuarie 2026, iar

cererea de recurs a fost depusă de recurenta la 10 februarie 2026.

Subsecvent, completul de judecată stabilește, că recursul este depus în termenul legal prevăzut.

La 04 martie 2026 cauza dată contravenţională a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinarea în ordinea de recurs. (f.d.108)

5. Argumentele părţilor.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) şi (2) Cod contravenţional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.

Prin notificarea din 06 martie 2026 expediată la adresa părților, acestea au fost notificate despre faptul, că cauza va fi examinată în ordinea de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat. (f.d.111)

Completul stabilește, că până la data examinării cauzei în ordine de recurs, careva referințe de la părțile în proces nu au parvenit la sediul instanței de recurs.

6. Aprecierea instanţei de recurs.

Verificând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, completul de judecată consideră că recursul înaintat este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziţiilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravenţional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

În motivarea acestei concluzii, completul de judecată, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond corect a ținut cont de rigorile *art. 458 alin. (1) din Codul contravenţional*, care indică că, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravenţional, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat ***„acuzaţiilor în materie penală”***, în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz contra Spaniei*, hotărârea din 21 ianuarie 1999). În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 §1 din CEDO (cauza *Hiro Balani contra Spaniei*, 1994).

Conform prevederilor art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Normele consacrate la *alin. (2)-(3) ale art. 374 Cod contravențional* stabilesc că, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa

nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Astfel, completul reține că, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În accepțiunea art. 425 alin. (1)-(4) Cod contravențional,

(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

(3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

(4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Instanța de recurs, prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

La caz, completul de judecată constată că la 12 august 2025, agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia, Vladimir Dunarean a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 217741, prin care Maria Cristioglo a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, constatându-se că, Maria Cristioglo în luna august – octombrie 2024 în satul ***** a primit mijloace bănești prin intermediul PSB Bank, care nu i se cuvin, în scopul exercitării dreptului la vot în cadrul alegerilor care au avut loc 20.10.2024.

Prin decizia agentului constatator din 12 august 2025, partea rezolutivă a procesului-verbal, cet. Mariei Cristioglo i s-a aplicat sancțiunea amenzii contravenționale în mărime de 500 unităţi convenţionale, echivalentul a 25 000 lei. (f.d.78)

La 28 august 2025, Maria Cristioglo, ne fiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI04 nr. 217741 și decizia din 12 august 2025 emise de agentul constatator Vladimir Dunarean din cadrul Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia a înregistrat contestație la Inspectoratul de poliție Comrat, prin care a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI04 nr. 217741 din 12 august 2025 și a deciziei de sancționare, emisă de agentul constatator, încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile sale lipsește fapta contravențională stabilită la art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional. (f.d.2-8)

La 01 septembrie 2025, contestația împreună cu materialul contravențional a parvenit în judecătoria Comrat, care a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

Instanța de recurs atestă că, prin hotărârea judecătoriei Comrat sediul central din 30 ianuarie 2026 s-a respins contestația lui Cristioglo Maria împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI04 217741 şi a deciziei direcției de Poliție a UTA Găgăuzia din 12 august 2025, prin care ultima a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod

contravențional, ca fiind neîntemeiată.

La 10 februarie 2026, Maria Cristioglo, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii din 30.01.2026 cu emiterea unei noi decizii prin care v-a fi admisă contestația integral.

Examinând recursul declarat de către recurenta în prezenta cauză, completul de judecată consideră că, argumentele acesteia nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, or, un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată, nu poate constitui temei de casare acesteia, mai mult, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentei concluziile sale, cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

Completul este de acord cu concluziile instanței că probele materiale anexate la dosar, dovedesc incontestabil comiterea de către Maria Cristioglo a contravenției imputate, prin extrasul privind operațiunile mobile cu identificatorul „PSB" de transferuri a mijloacelor bănești, cât și alte materiale ale cauzei, inclusiv actele judecătorești ce atestă legalitatea obținerii probelor cu autorizarea judecătorului de instrucție.

Prin urmare, reieșind din ansamblul de probe administrate, completul consideră justă concluzia instanței de fond prin care ultima a stabilit că, acțiunile Mariei Cristioglo corect au fost încadrate juridic în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, conform semnelor calificative de „Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune".

Nu poate fi reținut ca temei de casare a deciziei de sancționare a agentului constatator faptul indicat de recurenta precum că, „*Instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei*", deoarece probele prezentate în materialele dosarului confirmă vina Mariei Cristioglo și sunt suficiente pentru a concluziona că aceasta a săvârșit contravenția. Prin urmare, concluziile instanței de fond sunt întemeiate, corespund circumstanțelor de fapt ale cauzei, iar argumentele recurentei nu contrazic faptele stabilite de instanță.

Prin urmare, completul va considera poziția recurentei drept o manoperă exclusiv expusă cu scopul de a evita răspunderea contravențională pentru fapta comisă, care de altfel a fost stabilită cert de agentul constatator, ca fiind săvârșită anume de Maria Cristioglo, după cum reiese din probele acumulate la caz, care

coroborează integral între ele și susțin vinovăția făptuitorului.

În continuare, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, prin prisma art. 442, 443 Cod contravențional, completul îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar vinovăția Mariei Cristioglo și-a găsit confirmare pe deplin în ședința de judecată, acțiunile căreia corect au fost încadrate în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional al RM.

Prin urmare, instanța de recurs reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

În asemenea circumstanțe, completul de judecată constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele și just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Maria Cristioglo în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Maria Cristioglo nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Astfel, din conținutul informațiilor prezentate de către subiectul constatator, se constată cu certitudine că Maria Cristioglo este utilizatorul numărului de telefon ***** SA „Orange”, iar pe parcursul anului 2024 (în perioada 04.09.2024-14.10.2024) pe acest număr, conform procesului-verbal de examinare a obiectului din 12 august 2025, au parvenit 9 mesaje de la identificatorul „PSB” (f.d.71-72).

De asemenea, completul menționează că din conținutul raportului de analiză informațional-criminală, relevă în mod indiscutabil legătura dintre numerele SIM al Mariei Cristioglo și aplicația bancară „PSB” asociată BC „Promsvyazibank” din Federația Rusă.

Tot aici, completul relevă că indiferent de faptul dacă au fost sau nu ridicate mijloacele bănești de către Maria Cristioglo, latura obiectivă a contravenției prevăzută de art.47^1 alin.(1) Cod contravențional a fost realizată prin pretinderea și acceptarea bunurilor ce nu i se cuvin prin intermediul aplicației electronică a Băncii Comerciale „Promsvyazibank” (PSB).

Instanța de recurs reține că actul de corupere electorală a fost realizat prin intermediul unei aplicații mobile, a cărei descărcare și utilizare presupun accesarea telefonului personal al contravenientei, fapt ce implică o acțiune voluntară din partea acesteia. În cauză, coruperea electorală a fost efectuată prin intermediul unei aplicații mobile, care necesită a fi încărcată și accesată, fapt care nu poate fi efectuat fără a accesa telefonul personal al contravenientei.

În același context, completul de judecată evidențiază că contravenția de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47[1] alin. (1) din Codul contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei.

Pe acest segment, completul reține că s-a expus și Curtea Constituțională unde potrivit pct.310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] alin. (1) din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art.47[1] alin. (1) din Codul contravențional descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă.

Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Pe de altă parte, completul de judecată evidențiază că în speța dedusă judecății nu este pus la dubii dreptul contravenientului la întruniri și nici dreptul acestuia la vot, însă norma prohibitivă prevăzută la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, urmărește scopul asigurării unor alegeri libere și corecte, fără imixtiunii din partea persoanelor terțe care se implică în mod vădit și comit atacuri directe asupra procesului democratic al alegerilor, împiedicând astfel esența desfășurării unor alegeri libere şi corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor, fără careva implicări asupra respectării principiului votului liber exprimat.

Pe acest fundal, completul de judecată conchide că, prin sancționarea subiecților activi ai contravenției nominalizate legiuitorul a urmărit clar esența imperativă a asigurării necondiționată a drepturilor electorale, asigurându-se astfel atât prevenția specială cât și cea generală de a transmite mesaje comprehensibile asupra respectării legislației normative și descurajării actelor de corupție, situație ce este perfect viabilă inclusiv contravenientei, fiind astfel supus aspectelor inerente de a nu-și confirma propriu consimțământ în cadrul alegerilor avute loc la 20.10.2024.

În continuare, completul de judecată găsește necesar a respinge argumentul recurentei pe faptul lipsei datelor obiective care ar dovedi acceptarea de către Maria Cristioglo de careva mijloace bănești în cadrul alegerilor prezidențiale din 20.10.2024, or este evident faptul, că fără acordul acesteia în telefonul personal nicidecum nu putea fi instalată aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă), astfel odată cu instalarea aplicației nominalizate și recepționarea mesajelor în sensul descris supra, certifică cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art.47[1]

alin. (1) Cod contravențional.

Prin urmare, completul ține a susține poziția primei instanțe referitor la faptul că, din probatoriul acumulat este demonstrat că, Maria Cristioglo se folosește de numărul de telefon și pe dispozitivul în care este instalată cartela SIM cu nr. de telefon *****, a fost instalată aplicația PSB, în perioada menționată mai sus aplicația PSB a fost accesată, prin urmare fiind demonstrat faptul pretinderii de bunuri, servicii, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

De rând cu acesta, completul de judecată nu poate accepta argumentul recurentei manifestat prin faptul inadmisibilității înscrisurilor prezentate de către agentul constatator obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, or aceste date au fost obținute în cadrul unui proces valid, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale și a dreptului privind protecția vieții private și a secretului corespondenței cet. Maria Cristioglo. Astfel, prin prisma colectării de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă - colectare SA «Orange» s-a demonstrat în mod incontestabil implicarea celui din urmă în cadrul unor activități ilegale care în esență a subminat procesul democratic al alegerilor avute loc la 20 octombrie 2024, neavând astfel importanță juridică dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic.

În atare circumstanțe, se relevă pertinența și admisibilitatea probelor acumulate în cadrul MSI, or, anume în rezultatul acestor măsurii a fost stabilit cercul persoanelor implicate în coruperea electorală, cu alte cuvinte, acestea au constituit un început de probă (prima facie case), care examinate în mod logic și în coraport cu alte circumstanțe pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor infracțiunii/contravenției. În optica dată, completul de judecată evidențiază că rezultatele MSI nu au probe exclusive în vederea atragerii la răspundere contravențională a Mariei Cristioglo, or, ca urmare a acestor informații preliminare, agenții constatatorii au întreprins un șir de acțiunii de stabilire a identității deținătorilor de telefoane vizați în raportul de analiză informațional-criminală din 07.02.2025, iar în urma stabilirii identității abonaților s-a purces la audierea acestor persoane, și întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenție.

Subsecvent, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar Mariei Cristioglo i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea

adusă celei din urmă, completul de judecată conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului, totodată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

Referitor la motivele invocate în cererea de recurs precum că, hotărârea judecătorească este nefondată, completul menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece hotărârea instanței de fond este una argumentată. Totodată instanța de recurs consideră că, repronunțarea asupra argumentelor recursului nu poate duce la casarea hotărârii contestate, or, potrivit practicii CtEDO (cauza Coroi contra R. Moldova, din 15 martie 2011), Curtea a specificat că, ,, (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CEDO”

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert contra României din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza Van de Hurk contra Olandei, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală (contravențională), pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (după cum se indică în cauza Garcia Ruis contra Spaniei, și cauza Hei le contra Finlandei).

Astfel, completul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii contravenționale, așa cum sa procedat, de altfel, în cauza de față.

Completul de judecată mai consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or, instanța de

recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

Astfel, având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate (actelor întocmite și prezentate de către agentul constatator) și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de recurs declarată și a menține hotărârea judecătoriei Comrat sediul central din 30 ianuarie 2026.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) și art. 474 Cod contravențional al RM, completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de Maria Cristioglo.

Se menţine hotărârea judecătoriei Comrat sediul central din 30 ianuarie 2026, adoptată pe cauza contravenţională la contestația depusă de Maria Cristioglo împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 217741 din 12 august 2025 și a deciziei de sancționare în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional din aceeași dată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei COLEV Grigori HUDOBA Valeri